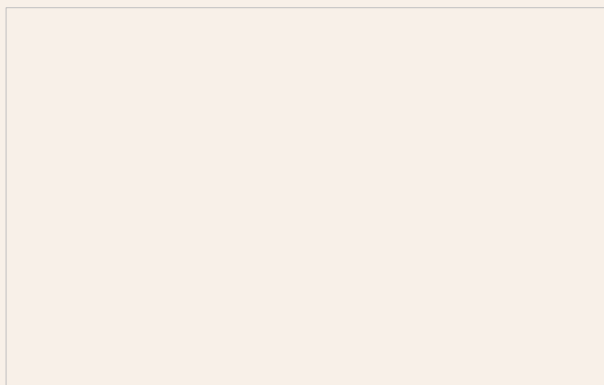
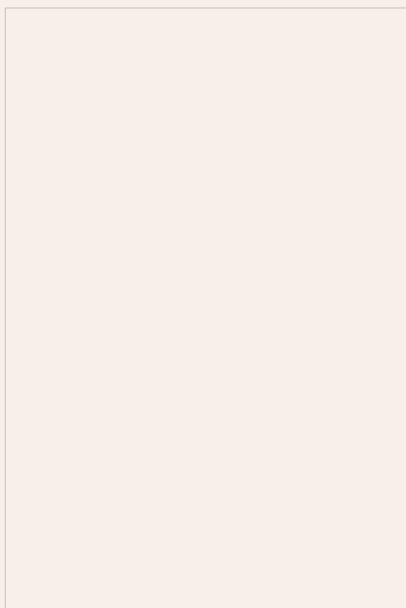
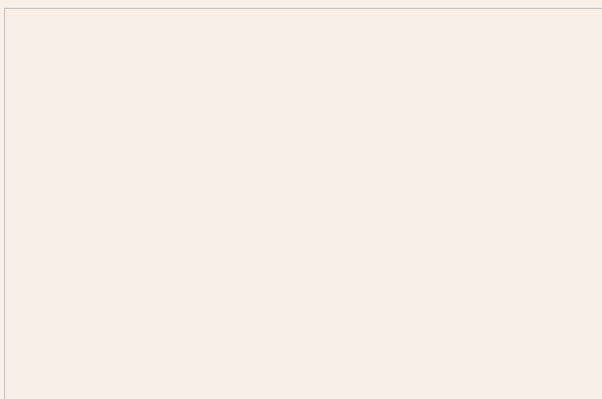
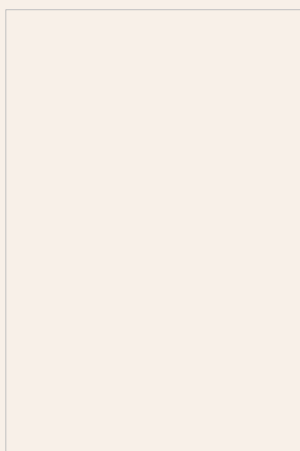

Z Hloubětína až na Bali

Určitě mi dáte za pravdu, že vydat se z Hloubětína na Bali je zcela o něčem jiném než se vypravit jen o kus dál, třeba na Černý Most a zase zpátky. Zhruba necelé procento naší populace je ochotno podstoupit riziko, které v sobě má cestování do exotických končin na vlastní triko bez servisu cestovní kanceláře.

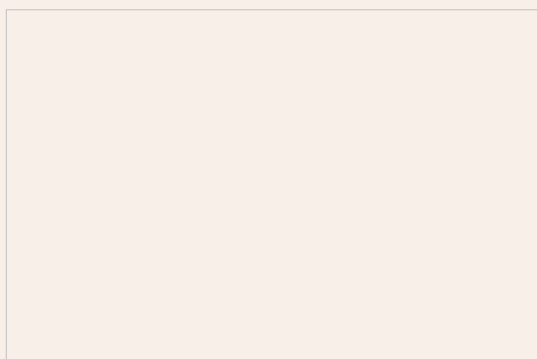
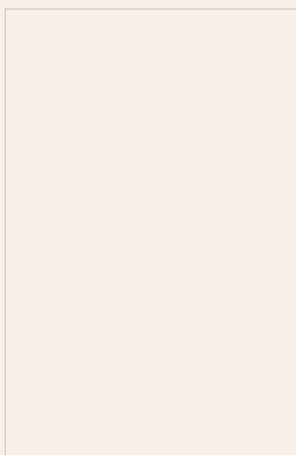
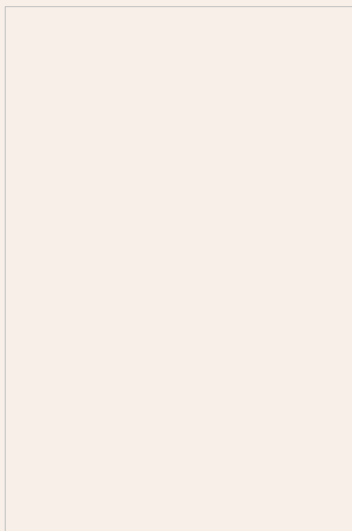

Z 38 000 obyvatel Prahy 14 by se toho mohlo odvážit 380 potenciálních dobrodruhů, zbývající si mohou připlatit u cestovní kanceláře nebo přijít do Galerie 14. V ní by se mohla ještě letos konat výstava fotografií z Bali a dalších exotických oblastí naší planety, které navštívil Dan Vašata, kyjský rodák. Je nejen autorem fotografií z této dvoustránky, ale rovněž vášnivým potápěčem (nebojí se polechtat žraloka na bříše či podrbat dvoumetrovou murénu) a jedním z hlavních aktérů těchto dobrodružných výprav. Z Hloubětína, kde podniká v renovovaném bývalém statku (viz horní foto), nevyráží do světa jako osamělý tulák, ale s partou spřízněných lidí - Zdeňkem Píchou, Jiřím Dandou, Ladislavou a Edou Roučkovými, Markem Šikalem, Milošem Škodou a Ivetou Červenkovou. O Bali jsme si s Danem povídali nad tlustým albem plným fantastických fotek.

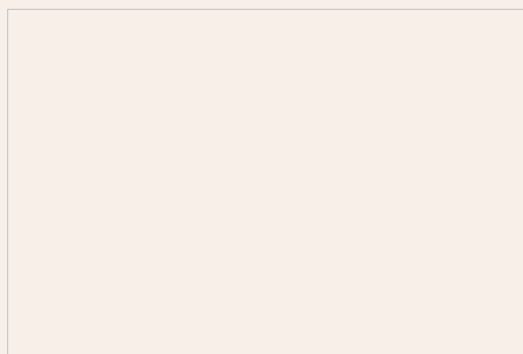
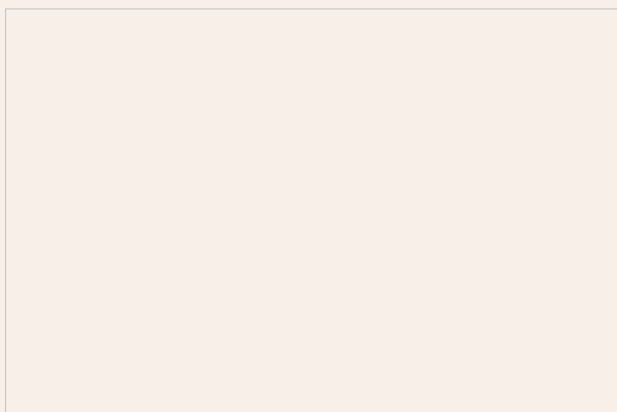

Z jeho dojmů jsem sestavil následující kaleidoskop postřehů: Po letu boeingem 737, který trval s mezipřistáním přibližně osmnáct hodin, máte pocit, že jste se ocitli v prádelně, do které svítí slunce. A to jsme přiletěli v období sucha. Jedeme klimatizovaným minibusem k naší bázi v Kubu, na pláž asi třicet kilometrů vzdálenou od letiště v Dempasaru. Cestou fotíme rýžová políčka. Vedou z nich kanály, v nichž místní lidé myjí doslova vše, motorkou počínaje přes nádobí, zvířata a lidmi konče. Zůstáváme na bázi sami - pouze my a moře. Večer restaurace jen pro nás. Balijská kuchyně je trochu ostřejší než ta naše, ale je vynikající. Výstroj nám nosí nosičky, je to tady taková nepsaná povinnost, dát vydělat místním, jejich děti si mezitím hrají na pobřeží, mají tady něco jako školku. Jsou kouzelné a třeba s papírem od bonbonu nebo papírovou krabicí si vydrží hrát celé odpoledne. Na Bali je hodně podzemní vody, tak nás ani

nepřekvapí, že na pláž přicházejí pastevci skotu, vyhrabou díry a skot pije - pastevec přesně ví, kde je pramen. Cizinci jsou tady exotika, a tak místním neujde nic, co děláme. Někteří se na nás přicházejí podívat až z hor. Balijsi jsou velmi přátelští, klidní, mírumilovní a navíc hrozně rádi hrají fotbal - Česko, to je pro ně Koller, Poborský a Rosický.

Dnes nejdeme spát, ve dvě ráno za úplňku vyrážíme s naším průvodcem Jirkou Hruškou na posvátnou horu Gunung Agung, abychom v půl šesté stanuli na vrcholu 3 142 metrů vysoké sopky. Fotíme úchvatný východ slunce, je tady posvátné ticho. Při potápění si připadám jako v ráji, velké i malé ryby, koráli, houby a to vše v nepřeberném množství, a v Tulambenu na nás čeká proslulý vrak lodě Liberty (děláme ponory až do hloubky 60 metrů). Malí černoploutví žraloci jsou téměř na každém kroku, ti větší se drží v uctivé vzdálenosti. Vidíme tady houbu, je jako obrovská váza, do níž by se vešel potápěč, na Nusa Penidě ve studených proudech potkáváme zvláštní rybu - třímetrového měsíčníka.

Navštívili jsme královské vodní zahrady v Tirtaganze, horké lázně v Banjaru, vodopád Git Git, řezbáře a zlatníky v Ubudu, kohoutí zápasy, ostrovy Lombok a Gilli Trawangan, vyhlášenou tržnici v Dempasaru, opičí les, kláštery Besaki, Pura Ulun Danu, Goa Lawah a mnoho jiných, viděli jsme Baronga (místní mystické zvíře) a jeho skvělé tanečnice v nádherných kostýmech. Na Bali je toho opravdu mnoho k vidění a ten krátký čas, který jsme tam strávili, opravdu nestačí na to, abychom viděli vše.

-jš-